

Bilag t. Bet. o. Lovf. om anerkjendte Sygekasser.

en Sygekasse til ikke at yde sine Medlemmer eller visse Klasser af dem den egentlige Sygehjælp, idet den ikke behøves, og at den Opgave, den efter Forholdene har, kun vedkommer Bengehjælpen. Naar da denne forholdes tilstrækkeligt, for at Ydelsen i et saadant Tilfælde kan svare i Værdi til det i Paragrafen angivne Normalmaal, bør Kassen ikke være udelukket fra Anerkjendelse. Et i denne Retning gaaende Forslag har Udvalget derfor tillet.

Et Mindretal (Chr. Nielsen, Th. Nielsen og Raben) har vel tiltraadt dette Forslag, men har ment, at der burde gaas endnu et Skridt videre, jfr. nedenfor.

Spvad det i Lovforslagets § 13 fastsatte Normalmaal for Ydelseerne angaar, har Udvalget ment, at den obligatoriske Sygehjælp for Medlemmernes Hustru er udgaa. Den naturlige Forudsætning for en Regel herom er, at Kassen faar større Bidrag af den gifte Mand end af den ugifte. Men da Lovforslaget ikke har optaget nogen dertil sigtende Regel — hvilket derimod fandtes i Kommissionsforslaget — men har ment at burde stille Kasserne frit i saa Henseende, Noget, som Udvalget i og for sig billigere, har man ment, at Konsekventen bød ogsaa at indrømme Kasserne Frihed til at bestemme, at de kun paatog sig Forpligtelsen med Hensyn til Hustruer, naar disse indmeldes som Medlemmer.

I Forbindelse med Udsettelsen af „Hustruerne“ i Bestemmelsen om den pligtige Sygehjælp, staar endvidere, at Udvalget ogsaa foreslaar, at § 13, 5te Stykke, udgaa om den Bengehjælp, der kan ydes under Hustruens Sygdom. Naar Hustruen indmeldes som selvstændigt Medlem — hvad der vil være den naturlige og regelmæssige Følge af, at Kassen ikke er pligtig at yde Noget for hende, blot som en Følge af Mandens Medlemsret — bestemmes Bengehjælpen under hendes Sygdom selvfølgelig efter Reglen i § 13 Nr. 2. Og er det end ikke udelukket ved Udvalgets Forslag, at Kasserne kunne ordne Forholdet i den Form, at de paatage sig Hjælp til Hustruen, skøndt kun Manden er Medlem, mod forhøjet Bidrag, af denne Kønnes det ikke, at Bestemmelsen i nævnte Stykke skulde være fornudden for dette Tilfælde. Den Frihed, den hjemler („kan“), følger af sig selv, naar den ikke er udelukket, og den særlig bestemte Grændse for Ydelsen kunne befrøgtede Misbrug næppe gjøre nødvendig.

Udvalget har fremdeles ment, at det vil være urigtigt at udelukke Medicin fra den normale pligtige Sygehjælp. Der vil fra Medlemmernes Side lettere være Tilbøjelig-

hed til at ydsle med Medicin, naar den skal ydes umiddelbart af Kassen, end naar det bliver deres egen Sag at betale Medicin af den Bengehjælp, Kassen giver dem. Kun maa Bengehjælpen, naar dette vedtages, noget forhøies. Det er med Hensyn hertil, at Udvalget foreslaar Lavmaalet af Bengehjælp, der i Forslaget er sat til $\frac{1}{3}$ af Arbejdsfortjenesten, forhøiet til $\frac{1}{2}$. De Sygekasser, der maatte foretrække Ydelse af Medicin og en lavere Bengehjælp, ville iøvrigt ikke være udelukkede herfra, naar Udvalgets ovenfor omtalte Forslag om Kasserens Adgang til at ordne Ydelseerne paa en fra det Normale afvigende Maade vedtages.

Kent formelt er det, naar Udvalget foreslaar at ombytte Ordet „og“, som forbindes „fri Bøgehjælp“ og „Sygehusbehandling“ med Ordet „eventuelt“, og efter Sygehusbehandling at sætte en Henvisning til den nye § 10, som Udvalget har bragt i Forslag.

Lovforslagets Bestemmelse i § 13, Nr. 2, at den daglige Bengehjælp skal bestemmes efter den daglige Arbejdsfortjeneste, der maa anses for den gennemsnitlige for Kassens Medlemmer, forudsætter en Ensartethed i Medlemmernes Stilling, som ingenlunde altid svarer til de virkelige Forhold i Sygekasserne. Udvalget mener derfor, at der maa gaaes Døren for andre Beregningsgrundlag, for at Bestemmelsen skal kunne svare til de forskjelligartede Forholds Krav. Dette vil opnaaes, naar Forslagets heromhandlede Regel forandres derhen, at Bengehjælpen „enten bestemmes efter den daglige Arbejdsfortjeneste, der maa anses for den gennemsnitlige for Kassens Medlemmer, eller under Hensyn til de enkelte Medlemmers Arbejdsfortjeneste eller endelig i Forhold til deres Medlemsbidrag.“ Vedtages dette Forslag, maa der i det næste Hunkum i den relative Sætning efter „Hjælpen“, indstyttes „i første Tilfælde“ (efter „der“), da denne Sætningens Regel kun passer ved Lovforslagets Beregningsmaade.

I § 13, 4de Stykke, er det paalagt Sygekasserne at nedsette Bengehjælpen paa nærmere bestemt Maade under et Medlems Ophold paa Sygehus. Skulde denne Tanke fastholdes, var der i Udvalget nogen Stemmning for at gaa videre, saaledes at Bengehjælpen helt bortfaldt under ugifte Medlemmers Ophold paa Sygehus, men paa den anden Side at forhøie Minimum noget for det gifte Medlem. Udvalget er imidlertid kommet til det Resultat, at det er ufornødent og misligt ved en almindelig Regel at foreskrive en saadan Nedsættelse eller Bortfalden af Bengehjælpen som obligatorisk,